

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 503/2019
05.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члна 359. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Милорада Марјановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Лесковцу К бр. 59/16 од 05.04.2019. године и ЗКв.бр.35/19 од 17.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 05. јуна 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ - адвоката Милорада Марјановића, па се укидају правноснажна решења Вишег суда у Лесковцу К бр. 59/16 од 05.04.2019. године и ЗКв.бр.35/19 од 17.04.2019. године и предмет враћа Вишем суду у Лесковцу на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу К бр. 59/16 од 05.04.2019. године, одбијен је захтев браниоца за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеној АА у износу од 1.959.000,00 динара и окривљеном ББ у износу од 1.836.375,00 динара, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Лесковцу ЗКв.бр.35/19 од 17.04.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу К бр. 59/16 од 05.04.2019. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ-адвокат Милорад Марјановић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези са члановима 261, 262. и 265. став 1. ЗКП, дакле због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења тако што ће на име накнаде трошкова кривичног поступка досудити окривљеној АА износ од 1.959.000,00 динара, а окривљеном ББ износ од 1.836.375,00 динара, те да окривљенима АА и ББ на име накнаде трошкова поступка солидарно досуди

износ од 236.250,00 динара, уз истовремени захтев да бранилац окривљених на основу члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа.

Врховни касациони суд на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 261, 262. и 265. став 1. ЗКП, јер у делу изреке којим су окривљени АА и ББ ослобођени од оптужбе, суд није одлучио о трошковима кривичног поступка, иако је био дужан да то учини.

Из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Лесковцу К бр. 59/16 о 04.07.2017. године окривљена АА оглашена кривом због извршења једног продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ и једног продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, за која дела је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 4 месеца, у коју казну јој је урачунато време проведено у притвору и новчана казна у износу од 60.000,00 динара, док је окривљени ББ оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору, те на новчану казну у износу од 40.000,00 динара. Истом пресудом, окривљени су обавезани на плаћање судског паушала у износу од по 20.000,00 динара сваки, као и да солидарно са окривљеним ВВ на име трошкова кривичног поступка плате износ од 584.225,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Ставом II изреке првостепене пресуде, окривљена АА ослобођена је од оптужбе да је извршила три кривична дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, те да је извршила једно кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 2. КЗ, док је окривљени ББ ослобођен од оптужбе да је извршио једно кривично дело грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 1. КЗ. Истовремено је оштећени Град Лесковац за остваривање имовинскоправног захтева у овом делу упућен на парнични поступак.

Наведена пресуда преиначена је пресудом Апелационог суда у Ниш Кж1 бр. 1099/2017 д 24.01.2018. године, само у ставу I тачка 2, и то у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеној АА за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, применом члана 56. тачка 3) и 57. став 1. тачка 4) КЗ утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци, а за продужено кривично дело грађење без грађевинске

дозволе из члана 219а став 2. КЗ казна затвора у трајању од 5 месеци, након чега је окривљена осуђена на јединствену казну затвора у трајању од 1 године, у коју казну јој је урачунато време проведено у притвору, те одређено да ће се иста извршити у просторијама у којима окривљена станује, без примене електронског надзора и које не сме напуштати, те на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су жалба заједничког браниоца окривљених АА и ББ у осталом делу, као и жалба Вишег јавног тужиоца у Лесковцу одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Из наведеног произилази да ни првостепеном, а ни другостепеном пресудом, није одлучено о трошковима поступка у делу у којем су окривљени АА и ББ ослобођени од оптужбе.

Побијаним првостепеним решењем Вишег суда у Лесковцу К бр. 59/16 од 05.04.2019. године, одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљених АА и ББ-адвоката Милорада Марјановића за накнаду трошкова кривичног поступка, и то у односу на окривљену АА у износу од 1.959.000,00 динара, а у односу на окривљеног ББ у износу од 1.836,375,00 динара. У образложењу решења наведено је да је по оцени суда захтев браниоца за накнаду наведених трошкова неоснован, обзиром да је пресудом одлучено о трошковима кривичног поступка, те да је ова одлука правноснажна, јер бранилац окривљених није изјављивао жалбу против одлуке о трошковима кривичног поступка.

У образложењу другостепеног побијаног решења (ЗКв 35/19 од 17.04.2019. године), којим је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљених, наведено је да је у првостепеној пресуди, одлучено о трошковима поступка, те да бранилац окривљених АА и ББ, иако је изјавио жалбу против првостепене пресуде, жалбу није изјавио због одлуке о трошковима поступка, па како је одлука о трошковима правноснажна, то је жалба браниоца неоснована.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да, када суд окривљеног огласи кривим – изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, и да је суд супротно одредбама члана 264. став 2. ЗКП пропустио да донесе одлуку о трошковима кривичног поступка у делу у којем су окривљени АА и ББ ослобођени од оптужбе, а који трошкови сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда.

Како је на изложени начин суд побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљених-адвоката Милорада

Марјановића и побијана решења укинуо, а предмет вратио Вишем суду у Лесковцу на поновно одлучивање.

Приликом доношења поновне одлуке, Виши суд у Лесковцу ће имати у виду примедбе изнете у овој пресуди, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић